

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Remissyttrande över Tullverkets promemoria med förslag till ny tullbrottsdatalag

Kriminalvården ställer sig i allt väsentligt bakom förslagen i promemorian och lämnar, utifrån de intressen myndigheten har att beakta, följande synpunkter.

Kriminalvården välkomnar förslaget om införandet av bestämmelsen i 3 kap. 2 § första stycket 3 som, i likhet med 2 kap. 8 § första stycket 5 polisdatalagen (2010:361), ger Tullverket möjlighet att behandla personuppgifter för att tillhandahålla Kriminalvården sådan information som Kriminalvården behöver för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten. Kriminalvården finns emellertid inte upptagen i 3 kap. 8 § som en av de myndigheter som trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL) har rätt att ta del av personuppgifter som är gemensamt tillgängliga. Inte heller är Kriminalvården en av de myndigheter som får medges direktåtkomst till personuppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

Kriminalvården anser att det idag finns starka skäl att överväga om inte även Kriminalvården bör hänföras till brottsbekämpande myndigheter. Med begreppet brottsbekämpande verksamhet avses i lagstiftningen åklagarnas, polisens, Skatteverkets, Tullverkets och Kustbevakningens verksamhet för att förebygga, uppdaga eller beivra brott. Förutom utredning av konkreta brott kan det röra sig om s.k. allmän brottspaning. Sådan verksamhet består i att samla in, bearbeta och analysera information i syfte att bl.a. kartlägga om brottslig verksamhet har förekommit eller kan komma att utövas eller att ge underlag för beslut om förundersökning, kriminalunderrättelseverksamhet.

Kriminalvården ska enligt 2 § förordningen (2007:1172) med instruktion för Kriminalvården bl.a. verka för att påföljder verkställs på ett säkert sätt och att återfall i brott förebyggs. Kriminalvården ska särskilt vidta åtgärder som syftar till att brottslighet under verkställigheten förhindras. Kriminalvården har följaktligen ett uttryckligt uppdrag att bekämpa brott under verkställigheten. Av 3 § lagen (2001:617) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården framgår att Kriminalvården får behandla personuppgifter bara om det behövs bl.a. för att upprätthålla säkerheten och förebygga brott under den tid som en åtgärd enligt 1 § första stycket 2-9 pågår; dvs. under tid i häkte och verkställighet av t.ex. fängelse och skyddstillsyn. Av 41 § förordningen (2001:682) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården framgår att säkerhetsregistret får föras för att samla, bearbeta och analysera information som ger underlag för åtgärder för att upprätthålla säkerheten och förebygga brott och får innehålla de uppgifter som behövs för detta ändamål.

Inom ramen för regeringens särskilda satsning i kampen mot grov organiserad brottslighet, den s.k. GOB-satsningen, samverkar Kriminalvården redan med t.ex. Polisen, Tullverket och Åklagarmyndigheten. Inom ramen för samverkan sker ett utbyte av underrättelseinformation mellan de myndigheter som ingår i GOB-satsningen. Även om den föreslagna bestämmelsen som ger Tullverket möjlighet att behandla personuppgifter för att

tillhandahålla Kriminalvården sådan information som Kriminalvården behöver för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten är ett steg i rätt riktning för att effektivisera bekämpningen av den grova organiserade brottsligheten så ser Kriminalvården att det finns behov av större möjligheter att utbyta viktig information.

De brottsbekämpande myndigheterna har idag författningar som reglerar behandlingen av personuppgifter på ett likartat sätt. Sekretessregleringen ger också i princip samma skydd för uppgifter i brottsbekämpningen hos samtliga brottsbekämpande myndigheter. Myndigheterna omfattas bl.a. av bestämmelserna om sekretess till skydd för brottsbekämpningen som följer av 18 kap. 1 och 2 §§ OSL och bestämmelserna om sekretess till skydd för enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som regleras i 35 kap. OSL. De brottsbekämpande myndigheterna omfattas även av samma sekretessbrytande bestämmelser vilket möjliggör ett utbyte av information mellan dessa myndigheter. Eftersom Kriminalvården inte anses vara en brottsbekämpande myndighet omfattas inte Kriminalvården av dessa sekretessbestämmelser vilket kraftigt begränsar Kriminalvårdens möjligheter att bedriva ett effektivt och framgångsrikt arbete mot den allvarliga och organiserade brottsligheten.

Kriminalvården noterar att tullbrottsdatalagen inte på samma detaljnivå som Kriminalvårdens regelverk, t.ex. 3 § förordningen (2001:682) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården, reglerar vilka uppgifter som får behandlas. Kriminalvården anser att det finns en risk för att uppgifter som registreras med stöd av tullbrottsdatalagen saknar lagstöd för behandling av Kriminalvården. Kriminalvården ser ett behov av en anpassning av de lagar och bestämmelser som reglerar Kriminalvårdens behandling av personuppgifter.

Vidare ser Kriminalvården att det, på grund av icke-harmoniserande gallringsregler hos Tullverket respektive Kriminalvården, föreligger en risk för att uppgifter som med stöd av den nya bestämmelsen tillhandahållits av Kriminalvården kan komma att sparas längre än vad som varit avsett då uppgifterna registrerades hos Tullverket. Eftersom detta inte endast rör Kriminalvården och Tullverket utan förekommer mellan flera myndigheter ser Kriminalvården ett behov av en översyn och harmonisering av samtliga berörda gallringsregler.

I den slutliga handläggningen av detta ärende, som beslutats av generaldirektörens ställföreträdare, kriminalvårdsdirektör Elisabet Åbjörnsson Hollmark, har även enhetschefen Elisabeth Lager och verksjuristen Ida Forss (föredragande) deltagit.

Elisabet Åbjörnsson Hollmark

Ida Forss

Sändlista

Finansdepartementet
Säkerhetsenheten
Region Syd
Region Väst